

P7_TA(2011)0258

Kredito reitingų agentūros

2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl kredito reitingų agentūrų: ateities perspektyvos (2010/2302(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarptautinės vertybinių popierių komisijų organizacijos (IOSCO) 2009 m. kovo mėn. pranešimą dėl tarptautinio bendradarbiavimo prižiūrint kredito reitingų agentūras,
 - atsižvelgdamas į 2009 m. birželio mėn. bendrą forumą vertinimo, kaip naudojami kredito reitingai, tema,
 - atsižvelgdamas į Finansinio stabilumo tarybos 2009 m. rugsėjo 25 d. pranešimą Didžiojo dvidešimtuko (G20) vadovams „Finansų reguliavimo tobulinimas“,
 - atsižvelgdamas į Tarptautinio valiutos fondo 2010 m. spalio 29 d. dokumentą „Pasaulio finansinio stabilumo ataskaita: valstybės, finansavimas ir sisteminis likvidumas“,
 - atsižvelgdamas į 2010 m. birželio 26 ir 27 d. G20 vadovų susitikimo Toronte deklaraciją,
 - atsižvelgdamas į Finansinio stabilumo tarybos 2010 m. spalio 27 d. pranešimą dėl priklausomybės nuo reitingų, kuriuos nustato kredito reitingų agentūros, mažinimo principų,
 - atsižvelgdamas į viešas konsultacijas, kurias Komisija pradėjo 2010 m. lapkričio 5 d.,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą ir Teisės reikalų komiteto nuomonę (A7-0081/2011),
- A. kadangi Parlamentas pritaria pasaulio, tarptautiniu ir Europos lygmenimis vykstančiam darbui, susijusiam su kredito reitingų agentūrų reguliavimu,
- B. kadangi kredito reitingų agentūros yra informacijos perdavimo tarpininkės, kurios mažina informacijos asimetriją kapitalo rinkose ir sudaro geresnes galimybes patekti į pasaulio rinkas, mažina su informacija susijusias sąnaudas ir plečia potencialių skolininkų ir investuotojų ratą, taigi užtikrina rinkų likvidumą ir skaidrumą ir padeda nustatyti kainas,
- C. kadangi pagal neseniai priimtus teisės aktus kredito reitingų agentūroms pavesta dar viena užduotis, kurią galima priskirti sertifikavimui, nes reitingai vis dažniau įtraukiami į norminius kapitalo reikalavimus,
- D. kadangi finansinių operacijų vykdytojai per daug pasitikėjo kredito reitingų agentūrų sprendimais,
- E. kadangi kredito reitingų agentūros vertina tris skirtingus sektorius – viešąjį sektorių,

įmones ir struktūrizuotas finansines priemones; kadangi kredito reitingų agentūros atliko svarbų vaidmenį kylant finansų krizei, nes nustatė neteisingus struktūrizuotų finansinių priemonių reitingus, kuriuos per krizę reikėjo sumažinti vidutiniškai 3–4 lygmenimis,

- F. kadangi Reglamentas (EB) Nr. 1060/2009 buvo pirmasis atsakas į finansų krizę, jame jau sprendžiami aktualiausi klausimai ir numatoma kredito reitingų agentūrų priežiūra ir reguliavimas; kadangi, nepaisant to, minėtajame reglamente nesprenžiamos visos esminės problemos ir pagal jį iš tikrųjų sukuriama tam tikrų naujų kliūčių patekti į rinką,
- G. kadangi dėl nepakankamo šio sektoriaus reglamentavimo tikrumo kyla grėsmė tinkamai ES finansinių rinkų veiklai, taigi reikia, kad ES Komisija, prieš rengdama tolesnius Reglamento (EB) Nr. 1060/2009 pakeitimus, tinkamai nustatytų naujosios sistemos spragas ir parengtų įvairių alternatyvių priemonių, skirtų šioms spragoms užpildyti, įskaitant galimybę teikti kitus teisėkūros pasiūlymus, poveikio vertinimą,
- H. kadangi kredito reitingų sektoriuje kyla įvairių problemų, iš kurių svarbiausios – konkurencijos, atskaitomybės ir skaidrumo trūkumas bei oligopolinės struktūros; kadangi ypač dominuojančių reitingų agentūrų problema yra mokėjimo modelis ir kadangi reguliavimo sistemos pagrindinė problema yra pernelyg didelis pasitikėjimas išoriniais kredito reitingais,
- I. kadangi geriausias būdas konkurencijai gerinti būtų sukurti reguliavimo aplinką, kurioje būtų veiksmingai skatinamas patekimas į rinką, ir atlikti išsamesnę galiojančių kliūčių patekti į rinką ir kitų konkurenciją įtakančių veiksnių analizę,
- J. kadangi ekonomikos augimo laikotarpiu rinkos dalyviai linkę klaidingai suprasti kredito reitingų nustatymo metodiką ir reikšmę (taip siekiama aiškiai nustatyti nemokumo tikimybę) arba jų nepaisyti,
- K. kadangi naujaisi su euro krize susiję pokyčiai parodė svarbų valstybės garantuotos skolos reitingų vaidmenį ir reitingų naudojimo reguliavimui nenuoseklumą ir procikliškumą,
- L. kadangi nepriklausomai nuo to, kokios naujos organizacijos ir verslo modeliai gali atsirasti, ir atsižvelgiant į ekonominę valdyseną ir testavimą nepalankiausiomis sąlygomis ypač svarbu, kad reitingai nepriklausytų nuo rinkos ir politinio poveikio ir būtina tai užtikrinti,
- M. kadangi reitingai gali keistis ir keičiasi atsižvelgiant į esminius rizikos pobūdžio pokyčius arba į naują informaciją, reikėtų juos nustatyti taip, kad jie būtų stabilūs ir nesvyruotų priklausomai nuo nuotaikų rinkoje,
- N. kadangi naudojantis sistema „Bazelis II“ buvo pernelyg pasitikima išoriniais reitingais, tai tam tikrais atvejais lėmė, kad bankai nusprendė nevykdyti autonominių rizikos vertinimų,
- O. kadangi neseniai pagal JAV finansų sistemos reformos įstatymą (angl. Dodd Frank Act) reglamentavus reitingus buvo pasirinkta agentūrų sprendimams suteikti mažiau teisinės reikšmės,

Makrolygis: finansų rinkos reguliavimas

Pernelyg didelė priklausomybė

1. mano, kad, atsižvelgiant į pakitusį reitingų naudojimą, kai emitento reitingas nustatomas siekiant, kad jam būtų taikomos palankesnės sąlygos pagal reguliavimo tvarką, o ne norint patekti į pasaulio kapitalo rinkas, per realų laikotarpį turi būti kuo labiau mažinama pernelyg didelė pasaulio finansų reguliavimo sistemos priklausomybė nuo išorinių kredito reitingų;
2. mano, kad reikia mažinti konkurencijos iškraipymus, atsirandančius dėl to, kad kredito reitingų agentūros vertina rinkos dalyvius ir tuo pačiu priima jų užsakymus;
3. pritaria Finansinio stabilumo tarybos 2010 m. spalio mėn. pateiktiems principams, pagal kuriuos nustatomos bendros gairės, kaip mažinti priklausomybę nuo išorinių kredito reitingų; taip pat pritaria viešoms konsultacijoms, kurias Komisija pradėjo 2010 m. lapkričio mėn.; siekdamas sumažinti per didelį visuotinį finansų reguliavimo sistemos pasitikėjimą reitingais prašo Komisijos patikrinti, ar valstybės narės naudoja reitingus reguliavimo tikslais ir kaip jos tai daro;
4. atkreipia dėmesį į standartizuoto metodo, numatyto pagal Bazelio reguliavimo sistemą, trūkumus, kurie sudaro sąlygas nustatyti finansų institucijoms taikomus norminius kapitalo reikalavimus remiantis išoriniais kredito reitingais; mano, kad svarbu nustatyti kapitalo pakankamumo sistemą, pagal kurią būtų užtikrinamas patikimas vidinis rizikos vertinimas, geresnė šio rizikos vertinimo priežiūra ir daugiau galimybių gauti informaciją, susijusią su kreditais; atsižvelgdamas į tai pritaria tam, kad būtų labiau taikomas vidaus reitingais grindžiamas metodas (angl. IRB), jei jis yra patikimas ir saugus ir jei finansų institucijos dydis, pajėgumai ir profesionalumas sudaro sąlygas tinkamai vertinti riziką; mano, jog siekiant užtikrinti vienodas veiklos sąlygas svarbu, kad taikant vidaus modelius būtų laikomasi ES reglamente nustatytų reikalavimų ir kad jie būtų tvirtinami tik griežtai patikrinus; tuo pačiu metu mano, kad mažesni ir ne tokie profesionalūs subjektai, kurių pajėgumai mažesni, turėtų turėti galimybę naudoti išorinius reitingus, jei vidinis kredito rizikos vertinimas neperspektyvus ir tokie dalyviai atitinka tinkamus deramo patikrinimo reikalavimus;
5. pabrėžia, kad šiuo požiūriu labai svarbu stebėti naujienas, susijusias su sistema „Bazelis III“, ir procesą, vykdomą pagal direktyvą dėl kapitalo poreikio IV;
6. mano, kad reikia atkurti investuotojų pajėgumą patiems atlikti deramą patikrinimą, nes tai būtina norint, jog vertinant kredito riziką būtų labiau taikomi privatūs vidaus modeliai; siūlo bankams ir kitiems finansų subjektams daug dažniau taikyti tinkamą vidinį rizikos vertinimą;
7. reiškia požiūrį, kad rinkos dalyviai neturėtų investuoti į struktūrizuotus ar kitokius produktus, jei patys negali įvertinti susijusios kredito rizikos, arba, kitu atveju, tokie rinkos dalyviai turėtų taikyti didžiausią rizikos koeficientą;
8. prašo Europos centrinio banko ir valstybių narių centrinių bankų patikrinti, kaip jie naudoja išorinius reitingus, taip pat ragina šias institucijas kaupti žinias kuriant savo pačių modelius, kuriuos taikant būtų vertinamas turto, tinkamo užstatui teikiant likvidumą, kreditingumas, ir mažinti priklausomybę nuo išorinių reitingų;
9. ragina Komisiją atidžiai įvertinti galimą alternatyvių kredito rizikos vertinimo priemonių naudojimą;

Didesnis priežiūros institucijų pajėgumas

10. žino apie neišvengiamą interesų konfliktą, jei rinkos dalyviai atlieka vidinį kredito rizikos vertinimą, susijusį su savo pačių norminiais kapitalo reikalavimais, taigi mano, kad reikia didinti priežiūros institucijų įpareigojimus, pajėgumą, įgaliojimus ir išteklius stebėti, vertinti ir prižiūrėti vidaus modelių tinkamumą, taip pat nustatyti rizikos ribojimo priemones; mano, jog jei vidaus modelis per daug sudėtingas, kad priežiūros institucija galėtų jį atitinkamai įvertinti, neturi būti tvirtinamas tokio modelio naudojimas reguliavimui; siūlo atsižvelgti ir į nepriklausomo mokslinio vertinimo išvadų skaidrumą;
11. mano, kad tam, jog galėtų veiksmingai naudotis jai suteiktais priežiūros įgaliojimais, Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) turėtų turėti teisę nepranešus atlikti tyrimus ir patikrinimus vietoje ir kad, naudodamasi jai suteiktais priežiūros įgaliojimais, Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija turėtų asmenims, kurių atžvilgiu vyksta procedūra, suteikti galimybę būti išklaustytiems, kad būtų gerbiamos jų teisės į gynybą;

Vienodos veiklos sąlygos

12. pabrėžia pasaulinį kredito reitingų sektoriaus pobūdį ir primygtinai ragina Komisiją bei valstybes nares bendradarbiaujant su kitomis G20 šalimis kurti aukščiausiais standartais paremtą visuotinį metodą, skirtą reglamentuoti kredito reitingų agentūras ir reguliuoti su reitingais susijusį rizikos ribojimą bei rinkas atsižvelgiant į pernelyg didelio pasitikėjimo išoriniais kredito reitingais mažinimą, siekiant išlaikyti vienodas veiklos sąlygas ir užkirsti kelią reguliavimo arbitražui, tuo pačiu metu užtikrinant, kad rinkos liktų atviros;
13. mano, kad svarbiausi uždaviniai – skatinti konkurenciją, propaguoti skaidrumą ir atsakyti į klausimą, koks bus mokėjimo modelis, o kredito reitingų agentūrų pobūdžio problema turėtų būti antroje vietoje;
14. pakartoja, kad Reglamente (EB) Nr. 1060/2009 nustatytos dvi išorinių kreditų reitingų iš trečiųjų valstybių taikymo sistemos ir kad patvirtinimo tvarkos tikslas – leisti nustatyti, kad nelygiaverčiais laikomi trečiųjų valstybių išorės kredito reitingai galėtų būti naudojami Europos Sąjungoje, jei tvirtinančiajai kredito reitingų agentūrai buvo suteikta aiški atsakomybė;

Tarpinis lygis: sektoriaus struktūra

Konkurencija

15. pabrėžia, kad daugiau konkurencijos nebūtinai reiškia geresnę reitingų kokybę ir pakartoja, kad visos reitingų agentūros turi laikytis aukščiausių veiklos sąžiningumo, informavimo, skaidrumo ir interesų konfliktų valdymo standartų, numatytų Reglamento (EB) Nr. 1060/2009 reikalavimuose, siekiant užtikrinti reitingų kokybę ir išvengti „reitingų pirkimo“ praktikos;

Europos kredito reitingų fondas

16. prašo Komisijos atlikti visiškai nepriklausomo Europos kredito reitingų fondo (EKRF), kuris kauptų žinias apie tris reitingų sektorius, šaunaudų, naudos ir galimos valdymo struktūros detalų poveikio vertinimą ir galimybių tyrimą; mano, kad Komisija turėtų

apsvarstyti pradines išlaidas, susijusias su EKRF veiklos finansavimu pirmuosius trejus – penkerius metus (daugiausiai), ir šias išlaidas kruopščiai įvertinti; pabrėžia, kad visi susiję teisėkūros pasiūlymai turi būti formuluojami labai kruopščiai, siekiant išvengti žalos lygiagrečioms politinėms iniciatyvoms, kuriomis siekiama sumažinti pernelyg didelę priklausomybę nuo reitingų ir skatinti naujų kredito reitingų agentūrų įžengimą į rinką;

17. prašo Komisijos, atliekant 9 dalyje nurodytą darbą, išsamiai įvertinti su tuo susijusio būtino finansavimo poveikį, išanalizuoti įgyvendinimo galimybes ir sąnaudas; tvirtai laikosi nuomonės, kad finansavimo išlaidų jokiais aplinkybėmis neturėtų padengti mokesčių mokėtojai, neturėtų būti numatyta jokie papildomo finansavimo ir kad pasibaigus pradiniam laikotarpiui naujasis EKRF turėtų būti visiškai savarankiškas savo biudžeto finansavimo požiūriu;
18. mano, kad, norint užtikrinti naujojo EKRF patikimumą, jo vadovybė, personalas ir valdymo struktūra turi būti visiškai nepriklausomi ir autonominiai, t. y. nevykdyti valstybių narių, Komisijos ir visų kitų valdžios institucijų bei finansų sektoriaus atstovų ir kitų kredito reitingų agentūrų nurodymų ir veikti laikantis iš dalies pakeisto Reglamento (EB) Nr. 1060/2009 nuostatų;
19. prašo Komisijos atlikti išsamią tokio Europos kredito reitingų agentūrų tinklo išlaidų, naudos ir valdymo analizę, įtraukiant pasvarstymus, kaip valstybėse narėse veikiančios kredito reitingų agentūros galėtų būti skatinamos pereiti prie partnerystės ar bendro tinklo sistemos, siekiant naudotis turimais ištekliais ir personalu ir taip galbūt sudaryti šioms agentūroms sąlygas plėsti aprėptį ir konkuruoti su tarpvalstybiniu lygmeniu veikiančiomis kredito reitingų agentūromis; siūlo, kad Komisija išnagrinėtų būdus, kaip galima remti kredito reitingų agentūrų tinklą, tačiau laikosi nuomonės, kad toks tinklas turėtų būti pramonės iniciatyva;
20. mano, kad gali reikėti remti pradinį tokio tinklo steigimą, tačiau taip pat mano, jog toks tinklas turėtų būti savarankiškas finansiniu požiūriu ir gauti pelno iš savo pajamų; prašo Komisijos įvertinti, ar reikia pradinio finansavimo ir kokiomis priemonėmis jis galėtų būti teikiamas, taip pat įvertinti galimas teisinės šio projekto sistemas;
21. mano, kad Komisija taip pat turėtų išnagrinėti ir įvertinti galimybę įsteigti visiškai nepriklausomą Europos kredito reitingų agentūrą; ragina Komisiją ypač išnagrinėti šios agentūros personalo, kuris turėtų būti visiškai nepriklausomas, ir jos išteklių, kuriuos turėtų sudaryti privatus finansų sektoriaus įmokos, klausimus.

Informacijos atskleidimas ir galimybė su ja susipažinti

22. mano, kad dėl kredito reitingų turėtų būti lengviau siekti taip informuoti rinką, kad investuotojai gautų išsamų visų sektorių ir visų šalių kreditų rizikos vertinimą; mano, kad svarbu leisti vartotojams geriau prižiūrėti kredito reitingų agentūras ir šiuo klausimu pabrėžia pagrindinį didesnio jų veiklos skaidrumo vaidmenį;
23. pažymi, kad, siekiant sudaryti investuotojams sąlygas tinkamai įvertinti riziką ir atlikti deramo patikrinimo ir patikėtinio pareigas, reikia atskleisti daugiau informacijos apie produktus struktūrizuotų finansinių priemonių srityje, kad investuotojai galėtų priimti pagrįstus sprendimus; mano, kad profesionalūs investuotojai turėtų gebėti vertinti susijusius kreditus ir taip nustatyti vertybiniais popieriais pakeisto produkto riziką; pritaria ECB ir kitų veikėjų iniciatyvoms pateikti daugiau informacijos apie su tuo

susijusias struktūrizuotas finansines priemones; ragina Komisiją įvertinti poreikį atskleisti daugiau informacijos apie visus produktus finansinių priemonių srityje;

24. pastebi, kad šalia reitingavimo veiklos dauguma kredito reitingų agentūrų rengia prognozes, apžvalgas, perspėjimus bei vykdo stebėjimą; tai turi didelį poveikį rinkoms; mano, kad tokia informacija turėtų būti skelbiama laikantis iš anksto numatytų kriterijų ir sąlygų, kuriomis užtikrinamas skaidrumas ir konfidencialumas;
25. prašo Komisijos pasiūlyti peržiūrėti Direktyvą 2003/71/EB ir Direktyvą 2004/109/EB, siekiant užtikrinti, kad būtų gausiau teikiama pakankamai tiksli ir išsami informacija apie struktūrizuotas finansines priemones;
26. mano, kad šiuo klausimu planuojant bet kokias būsimas priemones būtina atsižvelgti į duomenų apsaugos aspektus;
27. svarsto, ar būtų naudinga įpareigoti emitentus aptarti struktūrizuotų finansinių priemonių turinį ir metodą su trečiąja šalimi, kuri savo iniciatyva nustatytų kredito reitingą arba atliktų vidinį rizikos vertinimą;
28. primena iš dalies pakeisto Reglamento (EB) Nr. 1060/2009 5 konstatuojamojoje dalyje nustatytą Komisijos prievolę, susijusią su informacijos skaidrumu; ragina Komisiją atlikti reikalingą analizę siekiant šiuo metu vykdomos Reglamento (EB) Nr. 1060/2009 peržiūros metu pristatyti Parlamentui ir Tarybai rezultatus ir galimus teisėkūros pakeitimus;
29. atkreipia dėmesį į pažangą siekiant skaidrumo ir informacijos teikimo, kuri buvo pasiekta dvejais reglamentais dėl kredito reitingų agentūrų; ragina Komisiją, užbaigus kredito reitingų agentūrų registracijos procesą, atlikti šių reglamentų poveikio vertinimą, siekiant surasti sritis, kuriose didesnis duomenų atskleidimas ateityje būtų naudingas vartotojams;
30. kartu su skaidresniu reitingavimo procesu ir jo vidiniu auditu, ragina ES priežiūros institucijas aktyviau stebėti kredito reitingų agentūras, o nacionalines priežiūros institucijas ragina „įkyriau“ stebėti finansų įstaigų naudojamus reitingus ir (arba) priklausomybę nuo jų;

Du privalomi reitingai

31. laikosi nuomonės, kad Komisija turėtų apsvarstyti, ar esant tam tikroms sąlygoms dviejų privalomų reitingų naudojimas yra tinkamas, pvz., struktūrizuotų finansinių priemonių atveju ir reguliavimo tikslais naudojamų išorinių kredito reitingų atveju, ir ar konservatyviausias, t. y. mažiausiai palankus, išorės kredito reitingas turėtų būti laikomas atramos tašku reguliavimo tikslais; ragina Komisiją atlikti galimo dviejų privalomų reitingų naudojimo poveikio vertinimą;
32. mano, kad su abiem reitingais susijusias sąnaudas turėtų padengti emitentas, o pirmąjį išorinį kredito reitingą turėtų nustatyti samdyta kredito reitingų agentūra, kurią pasirinktų emitentas, tuo tarpu antrojo išorinio kredito reitingo atveju reikėtų apsvarstyti kelias paskyrimo galimybes, įskaitant Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijos (EVPRI) paskyrimo remiantis konkrečiais, apibrėžtais ir objektyviais kriterijais ir atsižvelgiant į ankstesnės veiklos rezultatus, remiant naujų kredito reitingų agentūrų sukūrimą ir vengiant konkurencijos iškreipymų galimybę;

33. nurodo, kad reputacijos negali suteikti reguliuojančioji šalis, tačiau kiekviena nauja kredito reitingų agentūra taps pripažinta tik įgijusi patikimumą;

Valstybės skolinimosi reitingas

34. žino apie tai, kad rinkos dalyviai vengia nepastovių kredito reitingų, kadangi reitingų koregavimas lemia dideles sąnaudas (priimant susijusius sprendimus pirkti ar parduoti); vis dėlto mano, kad dėl šios priežasties reitingai nustatomi procikliškai ir atsilieka nuo pokyčių finansų rinkoje;
35. pastebi, kad įvertinant šalies padėtį kredito reitingų agentūros privalo naudoti aiškius kriterijus ir yra informuotas apie tai, kad galiojantis reitingas nėra mechaniškas šių veiksnių balansas; prašo sektoriaus paaiškinti, kokia metodologija ir sprendimais vadovaujama tikrinant valstybių reitingus ir paaiškinti nukrypimus nuo vadovaujantis šiuo modeliu nustatytų reitingų ir pagrindinių tarptautinių finansų įstaigų prognozių;
36. pastebi, kad TVF nuomone, reitingais galėtų būti paaiškinamas beveik 70 % kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandorių palūkanų normų skirtumų; yra susirūpinęs dėl galimo reitingų procikliško poveikio ir reikalauja į šiuos aktualius klausimus atkreipti ypač didelį dėmesį;
37. mano, kad norint sumažinti neigiamą kainų ir palūkanų normų skirtumų staigių pokyčių poveikį, kurį gali sukelti reitingų pokyčiai, reikėtų panaikinti nuostatą, kuria pirkimo ar pardavimo sprendimai yra susiejami su sprendimais dėl reitingų;
38. mano, kad kadangi viešojoje erdvėje galima susipažinti su beveik visa informacija apie valstybes, tokia informacija turėtų būti lengviau prieinama, nuoseklesnė ir palyginama, kad didesni ir profesionalesni rinkos dalyviai vertinant valstybių kredito riziką būtų paskatinti vadovautis savo pačių sprendimais;
39. mano, kad atsižvelgiant į poveikį, kurį valstybių skolinimosi reitingai gali turėti rinkoje, būtina sustiprinti metodų bei priežasčių, kuriomis remiantis priimami sprendimai, skaidrumą bei sustiprinti kredito reitingų agentūrų atsakomybę; ragina atlikti tyrimą dėl galimybės įtraukti į šį vertinimą būsimą Europos fondą ir būsimą nepriklausomą Europos kredito reitingų agentūrą;
40. pritaria aktyvesniam informacijos skleidimui bei kredito reitingų agentūrų naudojamų metodologijų, modelių bei pagrindinių kredito suteikimo prielaidų aiškinimui, tai svarbu nepamirštant ir sisteminio poveikio, kurį gali turėti blogesnis valstybės garantuotos skolos rizikos vertinimas;

Europos reitingo indeksas (EURIX)

41. mano, kad vieša informacija apie akredituotų kredito reitingų agentūrų suteiktą išorinių kredito reitingų vidurkį yra vertinga; todėl siūlo įsteigti Europos reitingo indeksą (EURIX), į kurį būtų įtraukti visi rinkoje veikiančių registruotų kredito reitingų agentūrų reitingai;

Mikrolygis: verslo modelis

Mokėjimo modeliai

42. pritaria tam, kad sektoriuje taikomi įvairūs mokėjimo modeliai, bet pabrėžia interesų konflikto rizikos problemą, kurią reikia spręsti tinkamomis su skaidrumu ir reguliavimu susijusiomis priemonėmis, tačiau priverstinai netaikant modelio, kuris yra nepagrįstas; prašo Komisijos remiantis naujausiomis konsultacijomis pateikti pasiūlymų dėl perspektyvių alternatyvių mokėjimo modelių, kuriuos taikant dalyvautų ir emitentai, ir naudotojai; atsižvelgdamas į tai ragina Komisiją ypač didelį dėmesį skirti galimybei naudoti modelį „investuotojas moka“ ir jo privalumams ir trūkumams, kad reitingai mažiau priklausytų nuo interesų konflikto;
43. mano, kad tinkamas kredito reitingų agentūrų valdymas yra ypač svarbus norint užtikrinti reitingų kokybę ir ragina kredito reitingų agentūras laikytis visiško skaidrumo taikomos valdymo tvarkos atžvilgiu;

Atskaitomybė ir atsakomybė

44. pabrėžia, kad Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija privalo užtikrinti, kad kredito reitingų agentūros laikytųsi Reglamento (EB) Nr. 1060/2009 nuostatų; mano, kad tuo atveju, kai išoriniai kredito reitingai naudojami reguliavimo tikslu, jie neturėtų būti laikomi tik nuomonėmis, o kredito reitingų agentūros turėtų būti atsakingos už nuoseklių reitingų nustatymo metodikos taikymą savo kredito reitingams; taigi rekomenduoja visoje ES nuosekliai nustatyti civilinę kredito reitingų agentūrų atsakomybę didelio neatsargumo ar netinkamo elgesio atveju ir rekomenduoja, kad Komisija turėtų nustatyti tokios civilinės atsakomybės įtvirtinimo valstybių narių civilinėje teisėje būdus;
45. pažymi, kad galutinė atsakomybė už investicinius sprendimus tenka finansų rinkų dalyviui, t. y. turto valdytojui, finansų įstaigai ar profesionaliam investuotojui; pažymi, kad atskaitomybė taip pat bus remiama pirmuoju reglamentu dėl kredito reitingų agentūrų įsteigta centrine saugykla (CEREP), kurioje standartiniu pavidalu būtų skelbiami duomenys apie reitingus, išduotus ES registruotų kredito reitingų agentūrų; taip investuotojams bus sudarytos sąlygos savarankiškai įvertinti tam tikras kredito reitingų agentūras, tuo pačiu sustiprinant reputacijos svarbą; pažymi, kad investuotojai turėtų turėti veiksmingus rizikos valdymo pajėgumus, kurie būtų tinkamai prižiūrimi administracijos;
46. siūlo kiekvienai registruotai kredito reitingų agentūrai kasmet atlikti peržiūrą ir įvertinti ankstesnės veiklos kredito reitingų srityje rezultatus, taip pat kaupti šią informaciją ataskaitoje, kuri atskaitomybės tikslais būtų teikiama priežiūros institucijai; siūlo EVPRI nuolat tikrinti atsitiktiniu būdu atrinktas atskaitomybės tikslais rengiamas ataskaitas siekiant užtikrinti aukštą kredito reitingų kokybę;

o

o o

47. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams.